

Voorzitter, raadsleden,

Dank voor de mogelijkheid om hier in te spreken. Mijn naam is ^{5.1.2e} namens Maatschap Brink ^{5.1.2e} Piel.

Vanmiddag vroegen onze kinderen: *“Gaan jullie weer met de trekker naar het gemeentehuis?”*

Twee weken geleden stonden we hier ook. Met onze trekker, samen met vele anderen. Een noodkreet over Den Haag, over het platteland en over een overheid die voor ons onbetrouwbaar is.

We kregen steun, mooie woorden en een toezegging.

Maar vandaag staan we hier opnieuw.

Niet vanwege Den Haag.

Maar vanwege Twenterand zelf.

U spreekt vandaag over ons eigendom, ons bedrijf en onze toekomst. En dat gebeurt in een proces dat naar onze mening allesbehalve zorgvuldig is.

Op 4 juli kregen wij een aangetekende brief, vlak voor de vakantie. Acht weken later lag er een raadsvoorstel. Geen gesprek. Geen participatie. Een nieuwe wethouder, een nieuwe raad, adviseurs met vakantie.

En u moet een besluit nemen over een instrument dat diep ingrijpt in het eigendomsrecht.

Wij moesten op 29 augustus zélf de raad informeren, let wel dit is nog geen 2 weken geleden.

Dat is de omgekeerde wereld.

En laat één ding duidelijk zijn: dit gaat niet over de vraag of wij wel of geen wind willen.

Die discussie is allang gevoerd. Door de provincie, de gemeente, de RES en andere betrokken partijen. Oosterweilanden BV heeft zelf aangegeven mogelijkheden te zien voor wind op eigen grond en is betrokken bij de ontwikkeling. Zie ook het rapport van Erik Back.

Wij hebben ons aangesloten bij Vereniging Duurzaam ATT omdat wij verantwoordelijkheid willen nemen voor de impact op onze omgeving. Omdat wind hier komt, is het de vraag hoe en door wie.

Als het ons alleen om eigen gewin ging, hadden we deze keuze niet gemaakt.

Dit gaat ook over omgevingsbelang. Over het belang van Twenterand.

En toch wordt ons windproject in dit raadsvoorstel volledig genegeerd.

De gemeente weet ervan. ATT1 en ATT2 zijn bekend. Wind is onderwerp van gesprekken geweest.

Hoe kan een voorstel dat zo diep ingrijpt in dit gebied doen alsof wind niet bestaat?

En daar komt voor ons nog iets wezenlijks bij.

Dezelfde Oosterweilanden BV die aan de windtafel zit en mede-indiener is van het windplan, is ook opdrachtgever van het voorkeursrecht.

Aan de ene kant wordt gezegd: *“Het gebied heeft een zandbestemming, dus wind kan hier niet.”*

Aan de andere kant wordt wind wel ingediend, uitgewerkt en meegenomen in plannen.

En dan is er de Energyhub, waarin de gemeente mede-eigenaar is en investeert, dit doe je niet als je niet alle ins en outs kent, en waarvan het businessmodel afhankelijk is van wind.

Dan kun je niet tegelijk zeggen dat wind hier niet bestaat.

Voorzitter, dan kom ik bij de SOK uit 2008.

Als een commerciële partij op basis van een overeenkomst uit 2008 de gemeente kan bewegen tot een voorkeursrecht op ongeveer 100 hectare, dan vind ik dat u als raad moet weten waarom.

Ik heb daar expliciet naar gevraagd.

Het antwoord was: *“Het staat zo in onze overeenkomst.”*

Maar waar is de onderbouwing? Waar is de integrale afweging? Waar zijn de gesprekken? Waar zijn de stukken die de urgentie aantonen?

Zelfs afgelopen donderdag, toen ik daar opnieuw om vroeg, waren die stukken er nog niet.

Ondertussen werd ik als grondeigenaar meerdere keren gebeld over het aanpassen van het kaartje. Eerst: *“Wat als ik het kaartje aanpas?”* Een paar dagen later: *“Nee, Oosterweilanden BV wil dit niet.”*

Dan vraag ik u:

Wie bepaalt hier eigenlijk wat er gebeurt?

Want dit is geen zorgvuldige participatie.

Dit is achteraf repareren wat vooraf niet goed is afgewogen.

En dan blijft voor mij één fundamentele vraag over:

Ligt u als gemeenteraad vast aan afspraken uit 2008 met een commerciële partij, en wegen de gevolgen daarvan mee in uw beslissing over twee weken?

Want als dat zo is, dan is er geen ruimte voor een echte belangenafweging.

Dan hebben commerciële belangen al jarenlang de regie over dit gebied.

En dan worden de gevolgen daarvan uiteindelijk bij ons op het erf gelegd.

Wij zijn inwoners. Wij zijn ondernemers.

Wij staan niet op businessfeestjes.

Wij zitten niet in aanbestedingen.

Wij zitten niet in deals.

Wij staan met beide voeten op de grond, tussen de koeien, en proberen op te komen voor onze omgeving.

En wij zien wat hier gebeurt. Wij voelen wat hier gebeurt.

Als een commerciële partij via een oude overeenkomst de gemeente kan bewegen tot een voorkeursrecht op 100 hectare, dan is de vraag:

Wie is de volgende?

De kinderopvang? De cafetaria om de hoek? De buurman met een perceel dat toevallig goed uitkomt?

Als grond alleen nog telt wanneer het een commerciële partij én de gemeente dit uitkomt, dan raakt dit uiteindelijk iedereen.

Dan is dit geen eerlijk bestuur meer.

Dan is dit Rusland in Twenterand.

Raadsleden, u bent aan zet.

U bent de controlerende macht. U vertegenwoordigt de inwoners van Twenterand.

Dus wij vragen u:

Sta op voor transparantie.

Sta op voor een zorgvuldige afweging.

Sta op voor uw eigen rol als raad.

Stel dit voorkeursrecht **niet vast in deze vorm, niet met deze snelheid en niet zonder echte onderbouwing.**

Eis eerst transparantie.

Eis eerst gesprekken tussen alle betrokken partijen.

Eis eerst een integrale afweging.

Pak uw rol.

Want vandaag gaat het over onze grond.

Maar morgen kan het over die van iemand anders gaan.

Wij rekenen op u.

Dank u wel.

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens definitief geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	1